

GYÖRI LÁSZLÓ

GYERKŐCÖK VAGYUNK

*Gyerkőcök vagyunk, éjszakát
rettegő pityeri fiúk,
pedig a mogyoró lehullt,
s botyó-kucsma a vad kopáncs.*

*Nem csörög se a száraz ág,
se a mogyoró, mind lehullt,
ősz van, örökre elcsitult
a Nagy Műhely. A szép kovács*

*üllője nem pöröl, szilánk
sem röpül, minden oly megunt,
még az is, az is, ami fáj,*

*az is, mi nincs, ami tovább
vihetné ezt az éjszakát,
egy zaj, amitől rettegünk.*

SZEPESI ATTILA

VALLOMÁS ÉS VESZÉLY

*Jó annak, aki minden fordulónál
megpihen, mindenhová beköszön;
a könnyűnek, kit várnak, s érkezését
megünneplik nehéz asztaloknál.*

*Néki nem tét a szó, nem végzetes
kaland minden huszonnégy óra, néki
nem szívszorulás minden ölelés:
nem tudja, mi a visszavonhatatlan.*

*De akinek nem öröklött joga
az öröm, aki a mélyből magaslik
a világ felett szállongó egékbe:
minden napja vallomás és veszély.*

GRÓF JÓZSEF

EZEN A TÁJON

*Úgyse érted, hiába mondom,
görcsös szavamat úgysem érted,
mit jelenthet neked ez a föld,
ez a táj, ez a ház, ez a torony, ez a szín,
csodálni úgy mint én, úgy se tudod.
De nézd, ott, igen, ott a messzeségben,
hol kéklík az álom, s zöldül a vágy,
oda nézz, oda nézz, ne vedd le a szemed,
nézd egy hónapig, évekig, gyermek-szemekkel,
nézd álmodva közben a messzeséget,
tengert, óceánt, hegyeket, füveket,
álmodj verseket, álmodj életet,
nézd e kiteljesedést, nézzed az álmomat,
a varázslatot, mit szememből radsugárazok;
vedd magadhoz, mint szentelt ostyát a hívő
Húsvétnak reggelén: mert most ez a feltámadás.*

*Itt újra önmagad leszel, s nem leszel egymagad,
átölel a csönd, átölel a gyermekkorod,
e földön átölel végre a szerelem.*